

55de Møde.

Onsdag den 27. September Kl. 14.

Formanden: I Skrivelse af 22. September d. A. anmoder Statsministeren om, at der maa blive foretaget Valg af et Medlem til det i Medfør af Lov Nr. 27 af 19. Februar 1932 om Efterforskning og Indvinding af Raastoffer i Kongeriget Danmarks Undergrund § 2, 1ste Stykke, nedsatte Udvalg i Stedet for afdøde Folketingsmand Vilhelm Rasmussen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Ministeren for Handel, Industri og Søfart af Henning Hasle m. fl. angaaende Tilførslerne af Benzin til Landet.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 1082).

Ordføreren for Forespørgerne (Carsten Raft): De Folk, der engang skal gøre Rede for disse Dages Begivenheder i Danmark, vil blive nødt til at indrømme, at det danske Folk gik sluttet og enigt ind i denne alvorlige Tid. Regeringen har ingen Grund til at være utilfreds med Rigsdagen. Den kom fra et Valg, der viste, at Tilliden til den i Befolkningen var vigende, og den viste ikke særlig megen Samlingsvilje i de Forsøg paa Dannelse af en Fællesregering, som foregik ved Krisens Begyndelse. Men alligevel har den i hele sin Krise- og Krigspolitik set en enig Rigsdag bag sig. De mest vidtgaaende Bemyndigelser er blevet givet Regeringen; meget rigoristiske Foranstaltninger er blevet gennemført, og de har fundet Tilslutning i alle Partier; ogsaa de to yderliggaaende Partier har sluttet sig til denne Enighed inden for Rigsdagen. Der er heller ingen Grund til at være utilfreds med Befolkningens Holdning. Befolkningen er klar over, at meget store Ofre vil blive paalagt den. Den tager det med Humør, og den fortrøster sig til, at den alligevel har det bedre end de krigsførende Folk.

Men det kan ikke være anderledes, end at der altid skal være en Opposition,

der er vaagen og klar og paa sin Plads. Det moderne Samfund er i en saadan Tid saa ømfindtligt og saa saarbart, at de Foranstaltninger, Regeringen har Bemyndigelse til at træffe, og som den burde have sørget for, kan gribe katastrofalt ind for hele Samfundet; og naar det er sket, som det efter vor Opfattelse er sket, at paa et stort Omraade er Regeringens Administration fuldkommen brudt sammen, naar Titusinder af Mennesker er blevet jaget ud i Arbejdsløshed og andre Titusinder trues af økonomisk Ruin, og naar vi mener at kunne paavise, at det er sket, fordi Regeringen har forsømt sin Pligt til at forberede Krigsberedskabet paa det paa-gældende Omraade tilstrækkeligt, saa er det rigtigt, at Oppositionen siger til; saa er det sundt, og saa er det nødvendigt, at der tales ud om det, og det er det, der sker ved denne Forespørgsel.

Benzinsituationen her i Landet har vistnok givet os alle en meget alvorlig Belæring om, hvad Eksplosionsmotorer og Benzin betyder for et Samfund. Jeg vilde næsten tro, at hvis Regeringen havde været klar over, hvor frygtelige Konsekvenser det har, naar man standser helt for Persontrafikken i et Land, saa havde man været lidt mere aarvaagen paa dette Omraade, end man har været, og truffet sine Forberedelser lidt bedre. Samlefabrikkerne har allerede afskediget Tusinder af Arbejdere, og deres Funktionærer følger snart efter. Forhandlerne gaar helt i Staa, og deres Funktionærer staar foran Opsigelse. Reparationsværkstederne er lukket og Folkene sendt hjem. Kørelærere og Udlejningsvogne, som beskæftiger Tusinder af Mennesker, er standset. Samlefabrikker-nes Lukning kaster Arbejdsledsheds Slagskygge ind i en Mængde forskellige Fag. Malere, Sadelmagere, Snedkere, Pladesmede, Karetmagere, Gummireparatører bliver arbejdsløse. Vulkanisatorer og specialmekaniske Værksteder lukker. De Handelsrejsende kan ikke naa frem til deres Foretninger. Omsætningen gaar ned. Hoteller og Restauranter langs Landeveje og ved Udflugtssteder staar tomme. Vejarbejderne standser, fordi man er bange for, at Forsyningen med Materiale skal udeblive, og ogsaa bange for, at Tilskuddene gør det paa Grund af Vejmillionernes Svigten. 15 000—16 000 Benzintanke gaar for kvart Kraft i Øjeblikket og er for Tusinders Vedkommende ved at lukke; antagelig er de ved det i disse Dage. Der regnes jævnt hen med, at 80 000 Mennesker faar deres Brød ved at være beskæftigede i